

nes, det er en god idé, at man følger medicintilskudsreglerne, som sundhedsøkonom Kjeld Møller Pedersen har været ude og slå et slag for.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Fru Birthe Skaarup ved eller burde vide, at vi støttede det ændringsforslag, som Socialdemokraterne stillede om ændring af medicintilskudene. Fru Birthe Skaarup ved eller burde vide, at jeg slet ikke er inde i alt det der sundhedsøkonomi, men jeg kommer det i løbet af kort tid.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslagene overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Jeg foreslår, at forslagene til folketingsbeslutning henvises til Sundhedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 40:

Forslag til folketingsbeslutning om at iværksætte et analysearbejde om etablering af børnehospitaler i sygehusregionerne.

Af Birthe Skaarup (DF) m.fl.
(Fremsat 17/11 2006).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Vi skal nu drøfte et beslutningsforslag fra Dansk Folkeparti om at iværksætte et analysearbejde om etablering af børnehospitaler i sygehusregionerne.

Jeg vil gerne starte med at sige, at jeg synes, det her beslutningsforslag er udtryk for en anerkendelsesværdig interesse i at forbedre det danske sundhedsvæsen. Jeg er meget enig med Dansk Folkeparti i målet: et sundhedsvæsen i

fremtiden, som er bedre end det, vi har. Det er i øvrigt også et mål, som Dansk Folkeparti jo sammen med regeringen i tæt og tillidsfuldt samarbejde har forfulgt konsekvent siden regeringsskiftet i 2001, men lige præcis i den her sag må jeg så også beklageligvis sige, at jeg ikke er hundrede procent enig i midlet.

Det er ikke, fordi der ikke er elementer i det her forslag, som jeg kan nikke genkendende til, men det er helt grundlæggende, fordi vi er i gang med en anden proces, hvor jeg synes, at tanken her i beslutningsforslaget kommer en smule på tværs.

Jeg tror ikke, at etableringen af særlige børnehospitaler er vejen frem, navnlig ikke, hvis de etableres for sig selv uden fysisk tilknytning til andre specialer, for så risikerer vi at skabe et dårligere og ikke et bedre behandlingstilbud til børn. Jeg er helt med på, at det selvfølgelig ikke er Dansk Folkepartis motiv, det er bare min øjeblikkelige analyse af, hvor det vil føre os hen.

Kl. 16.50

Jeg er helt med på, at det selvfølgelig ikke er Dansk Folkepartis motiv. Det er bare min øjeblikkelige analyse af, hvor det vil føre os hen. Jeg er helt med på, at forslaget her går ud på at analysere pro et contra, men jeg synes også, når man læser mellem linjerne, at man får det indtryk, at Dansk Folkeparti sådan set er overbevist om, at fordelene er større end ulemperne, og det er jeg altså ikke enig i i denne sag.

Men jeg vil gerne starte et andet sted, i det meget positive hjørne, for jeg er enig med forslagsstillerne, Dansk Folkeparti, i, at vi helt sikkert både kan og bør og skal skabe bedre forhold for de yngste patienter på landets sygehuse, bedre fysiske rammer, mere sammenhængende behandlingsforløb osv.

I forslaget fra Dansk Folkeparti gøres der en del ud af de utilstrækkelige fysiske rammer for børneafdelingerne, og det synes jeg er en akilleshæl eller en skønhedsplet – eller hvilket ord man nu vil bruge – som det er fair at sætte fingeren på, for omgivelser og miljø skal selv sagt være i orden. Det gælder sygehuse generelt, og det gælder selvfølgelig også børneområdet. Og jeg synes sådan set også, vi i fællesskab nu har skabt forudsætningerne for, at det kan komme til at ske.

I den bedste af alle verdener var der ingen problemer. I den næstbedste af alle verdener løste man alle problemer på en gang. I virkelighedens verden, hvor vi befinder os, må man løse problemerne sådan successivt. Vi overtog jo et sund-